

Sorularla kurban

“1- Topal hayvan kurban olur mu? Eğer olmaz ise, adak olarak kesilir mi?

2- Kurbanlık hayvana nasıl davranmalıyız?

3- Kurban keserken nasıl duâ etmeliyiz?

4- Eğer âilemize bakıyorsak ve imkân bulamıyorsak, maaşlı olmakla bize kurban düşer mi? (Babaannem rüyada kuzu sevdiğimi görmüş.) Gücü olmadığından dolayı kurban kesemeyen kimse günahkâr olur mu?”

1- Kesme yerine kadar yürüeyebilen hayvan kurban edilebilir, adak olarak da kesilebilir. Fakat kötürüm derecesinde topal ise kurban edilmez.¹ Ubeyd bin Feyruz (ra) anlatmıştır: Berâ’ya dedim ki: “Resûlullah’ın (asm) kurbanlık hayvanlardan kesilmesini yasakladıklarını bana söyle.”

Berâ (ra) şöyle dedi:

“Resûlullah Aleyhissalâtü Vesselâm eliyle işâret buyurarak: ‘Dört hayvanın kurban edilmesi câiz olmaz. Bunlar: 1- Tek gözü tamamen kör, 2- Çok hasta, 3- Yürüyemeyecek derecede topal, 4- Yürüyemeyecek kadar ayağı kırık olan.”²

2- Kurbanlık hayvana bir medenî insana davrandığımız kadar yumuşak, nâzik, kibar, sevecen, şefkatli, merhametli ve incitmemeye azamî özen gösteren bir duyarlılıkla yaklaşmalıyız.

Şettat bin Evs (ra) bildirdi ki: Hazret-i Peygamber (asm): “Allah her şeyde iyi davranmayı emretti. O halde bir şeyi öldürdüğünüzde onu incitmeden öldürün. Hayvan kestiğinizde onu incitmeden kesin. Bıçağınızı iyi bileyin. Kestiğiniz hayvanın canını incitmeyin” buyurdu.³

3- Kurban keserken okuduğumuz duâlara gelince... Enes radiyallahü anh anlatmıştır: Resûlullah (asm) aklı karalı alaca ve boynuzlu iki koç kurban etti. Hazret-i Peygamber'i (asm) onları kendi eliyle kurban ederken gördüm. Ayağını yanlarına basıp, "Bismillahi vallahü ekber." (=Allah'ın adıyla. Allah en büyüktür) dediğini de gördüm.⁴

*Hazret-i Âişe (ra) bildirmiştir: Resûlullah Efendimiz (asm) paçaları, göğsü ve gözlerinin etrafı karalı aklı, boynuzlu bir koçu emretti. Koç kurban edilmek üzere getirilince Peygamber Efendimiz (asm):

"Yâ Âişe! Bana bıçağı getir!" buyurdu. Sonra: "Bıçağı taşla bileyip keskinleştir" buyurdu. Ben bu işleri yaptım. Sonra Hazret-i Peygamber (asm) bıçağı aldı. Koçu da aldı. Onu boğazlamak üzere yatırdı ve: "Bismillahi Allahümme! Tekabbel min Muhammedin ve Âli Muhammedin ve min ümmeti Muhammedin" (=Allah'ın adıyla. Allah'ım Muhammed'den, Muhammed âilesinden ve Muhammed ümmetinden kabul eyle!" dedi ve sonra onu kesip kurban etti.⁵

*Câbir bin Abdillâh radiyallahü anh bildirmiştir: Resûl-i Ekrem (asm) bir Kurban bayramı günü iki adet koç kurban etti. Onları kibleye yönelttiği zaman şöyle duâ etti:

"İnnî veccehtü vechîye lillezî fetara's-semâvâti ve'l-arda hanîfen vemâ ene mine'l-müşrikîn. İnne salâtî ve nüsükî ve mahyâye ve memâtî lillâhi rabbi'l-âlemîne lâ şerîke leh. Ve bi zâlike ümirtü ve ene evvelü'l-müslimîn. Allahümme minke ve leke an muhammedin ve ümmetihi." (=Ben tüm kalbimle gökleri ve yeri yaratan Allah'a yöneldim. Ve müşriklerden olmadım. Şüphesiz namazım, ibâdetlerim, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir. Onun hiçbir ortağı yoktur. Ben bununla emrolundum. Ve ben Müslümanların ilkiyim. Allahım, bu kurban senin nimetindendir. Ve Muhammed ile ümmeti tarafından sırf senin rızân için kurban edilmektedir."⁶

4- Kurban kesmek maddî yönden gücü olanlar için vâcip, gücü olmayanlar için vâcip değildir. Maaşlı olsa bile, maddî imkâna ulaşamadığından dolayı kurban kesmeyen kimse günahkâr olmadığı gibi, sevap mahrûmiyetine de uğramaz. Böyle kimseler îmânıyla, niyetiyle ve sâir salih amelleriyle inşallah kurban sevabından hissedâr olurlar.

Abdullah bin Amir bin As anlatmıştır: Resûlullah (asm):

"Allah kurban günlerini bu ümmet için bayram kıldı" buyurmuştu. Bir adam:

"Yâ Resûlallah! Sütü için beslediğim bir koyunumdan başka hayvanım yok. Onu

kurban edeyim mi?" diye sordu.

Hazret-i Peygamber (asm):

"Hayır. Saçını ve bıyığını kısaltırsın. Tırnağını kesersin. Etek tıraşını olursun. Böyle yapman Allah katında kurban yerine geçer?"⁷ buyurdu.

Dipnotlar:

- 1- Tirmizî, Kurban, 1539.
- 2- Nesâî, Kurban, 6.
- 3- Nesâî, Kurban, 22.
- 4- Müslim, Edâhî, 18.
- 5- Müslim, Edâhî, 19.
- 6- İbn-i Mâce, Edâhâ, 3121.
- 7- Nesâî, Kurban, 2.